Costel BABOŞ

Soldatul II

(După o povestire cu acelaşi nume şi de acelaşi autor)

I.

Se poate spune că soldatul mărşăluia. Mărşăluia, mărşăluia. Mărşăluia. Ca-ntr-un poem scris de un bine cunoscut autor. Se poate spune şi că nu mărşăluia. Că-şi trăgea doar picioarele1. Ori că picioarele2-şi trăgeau trupul. Ori că propria voinţă le trăgea pe amândouă. Sau putea, pur şi simplu, să fie vorba de inerţie. În jurul acestui subiect se pot face mai târziu o mulţime de speculaţii.

Ceea ce e mai important însă, pentru debutul povestirii (relatării) de faţă, este că întâmplarea s-a petrecut într-o duminică (după-amiază). Şi iată de ce: cursa de călători spre satul Mărăcinii din Vale nu circulă decât de trei ori pe săptămână după un program aleatoriu, dar niciodată duminica. Iar la această informaţie voi mai adăuga una. Începând de sâmbăta premergătoare duminicii care ne interesează, nici un mijloc motorizat sau cu tracţiune n-a sosit şi n-a plecat din sat. Asta pentru că s-a surpat podul de peste râu.

Concluzia aproape că se impune de la sine. Soldatul

1. fie că a căzut din cer
2. fie că a sosit pe jos.

Din păcate, nici una din variante nu e convingătoare.

ARGUMENT:

soldatul nu avea decât un picior.

Răspuns la varianta 1:

trebuie să admitem că e o nebunie să sari cu paraşuta din avion cât timp eşti posesorul unui singur picior. Cunosc mai multe persoane ce nu s-ar încumeta să sară nici cu trei picioare sănătoase.

Subvariantă la varianta 1:

singura raţiune pentru care s-ar fi pretat, totuşi, la un asemenea risc ar fi ca soldatul (în cazul respectiv persoana deghizată în soldat) să fie spion. Dar şi acest lucru e greu de crezut datorită deconspirării sale imediate.

Răspuns la varianta 2:

pe de altă parte, nici pe jos nu putea veni. Între Mărăcinii din Vale şi satul cel mai apropiat, Brusturi, sunt mai bine de 14 kilometri. Drumul e plin de suişuri, plin de grohotişuri, plin de coborâşuri. Iar pe alocuri e şi mai desfundat. Şi mai e şi povestea cu surparea podului din cauza umflării pârâului.

Dar mai există şi o a treia variantă. Nenumerotată. Ca soldatul să fi ajuns mai demult în apropierea satului, printr-un mijloc oarecare, şi să fi stat ascuns. Pare varianta cea mai plauzibilă, dacă, nu-i aşa?, dacă manevra respectivă n-ar ridica problema scopului. Căci, în context cu ce-a urmat, ea nu-şi motivează sensul.

II.

Scurte consideraţii cu privire la decorul în care se petrece acţiunea.

În acest scop, voi reaminti că este duminică după-amiază şi că aceasta presupune o anume efervescenţă, pulsaţie, atmosferă, specifice duminicilor de la ţară.

Despre bătrâni:

stau pe băncuţe de lemn în faţa gardurilor de nuiele împletite şi tăifăsuiesc despre război, despre dinainte de război şi despre celălalt război.

Excepţie:

baba Rada nu tăifăsuieşte cu nimeni. Deşi a prins amândouă războaiele, preferă să nu amintească despre ele. În primul i-a murit mama iar în al doilea mătuşile. Nepoţii i-au murit în războiul rece. În timp ce soldatul mărşăluieşte pe uliţele satului ea doarme dusă suspinând în răstimpuri.

Notă:

mândria sătenilor sunt cei şapte octogenari şi opt septuagenari ai săi; iar despre moş Pavăl se spune că, într-o bună zi, va bate suta.

Despre băieţii, fetele şi feciorii tomnateci:

sunt la horă (discotecă), la căminul cultural ori în poiata lui Nae Clarinet, vechiul loc dinaintea ridicării căminului şi unde acum se pot urmări filme pe 16 mm.

Excepţii:

fac Viorica, Veronica, Virginica. Toate trei sunt gravide (altfel spus, însărcinate sau cu burta la gură) în luna a opta şi respectiv a noua. Nu se

mai ştie de către cine. N-au venit la horă şi nici la şură.

Notă explicativă:

pentru că le-au învineţit părinţii ochii, le-au turtit nasurile şi pentru că, oricum, tot n-ar fi venit.

Despre bărbaţi:

în marea lor majoritate, bărbaţii sunt la bufet.

Băuturi servite la bufet:

- drojdie
- drojdioară
- rachiu de drojdie
- bere fermentată la halbă

Excepţia 1:

bufetul e frecventat şi de câţiva bătrâni:

- nea Mustăţi, nea Neagu, nea Cutare
- baciu Sîmion, baciu Lupu, baciu Stână
- moş Neculai, moş Crăciun, moş Martin

Excepţia 2:

bufetul e frecventat şi de câţiva holtei inapţi pentru serviciul militar:

- a' lu' Chioru, a' lu' Mutu, a' lu' Prăpăditu precum şi doi care tocmai încorporează:

- a' lu' Militaru, a' lu' Căpraru

Excepţia 3.

bufetul e frecventat şi de câteva femei:

- Smaranda, ţigancă, vânzătoarea de floare şi dovleac şi

- Zâna, care n-a avut noroc în viaţă rămânând fată foarte bătrână şi nemăritată

Notă informativă:

orarul unităţii se întocmeşte cu o zi în urmă. În cazuri excepţionale (cum sunt duminica şi sărbătorile legal tradiţionale) orarul funcţionează ca şi bufetul adică non-stop până după apusul soarelui.

Bufetar:

- Cârciumaru I.

excepţia 4:

bufetul e frecventat şi de câţiva copii:

e vorba, desigur, de gemenii (cum le-ar spune cei din sat) Copilu. Copilu-unu şi Copilu-doi.

Notă explicativă 1 la excepţia 4:

Copilu-unu e băiatul lui Sticlete, şeful şi unicul angajat al postului de miliţie Mărăcinii din Vale. Copilu-unu poate fi văzut zilnic la bufet, îndeosebi seara, când maică-sa îl trimite după Sticlete al ei.

Notă explicativă 2 la excepţia 4:

Copilu-doi, deşi leit cu Copilu-unu, nu se ştie al cui este. N-are nici mamă nici tată. De altfel nici nu e din sat. Unii sunt de părere că ar fi din Spinoasa. Alţii sunt de părere că ar fi din Brusturi. Dar sigur, nu ştie nimeni. Şi nici nu interesează. Pentru cei de la bufet Copilu-doi e un fel de câine de pripas. I se aruncă coji de pâine iar, câteodată, i se dă de băut şi e pus să-njure. În această privinţă toţi sunt de acord, Copilu-doi înjură dumnezeieşte.

Despre copii:

copii bat uliţele în susul, în josul, de-a lungul şi de-a latul.

Excepţie:

fac cei din scutece.

Despre femei (neveste):

vorbesc, se vorbesc şi se povestesc.

Excepţii:

nu sunt!

Notă:

mai puţin una, două, trei, patru, cinci sau şase, care au alte preocupări.

Alte preocupări:

- doritul în prostie
- privitul în oglindă
- întreţinerea unor relaţii extraconjugale în lipsa bărbaţilor care sunt plecaţi la bufet sau în aceleaşi scopuri.

Menţiuni:

excepţie de la categoriile prezentate mai sus fac:

- cei cu principii solide

- bolnavii

- cei plecaţi din sat

- cei plecaţi dintre cei vii

Notă cu privire la menţiuni:

cei cu principii solide îşi fac vizite de curtoazie şi din curiozitate. Astfel, părintele Popa îşi curtează finii la ora prânzului.Tovarăşul Învăţător îşi vizitează părinţii elevilor săi la ora prânzului. Primarul îşi vizitează preuteasa mai pe înserat. Preuteasa s-a pregătit pentru orice eventualitate.

III.

Câinii latră a pustiu. Vitele mugesc îndelung. Porcii grohăie. Găinile cotcodăcesc înnebunite cu ouăle doar pe jumătate ouate.

Vine furtună?

Vine potop?

Nu!

Trece soldatul. Şontâcăind, cu unicul său picior, pe uliţa Bregească.

Trece soldatul. Cu cilindrii săi, grei şi lucioşi, în spinare.

Trece soldatul. Cu cască de motociclist pe cap şi cu antenă de radio ieşindu-i din frunte.

Trece. Soldatul. Îmbrăcat în salopetă argintie, fără nasturi, fără găici, fără fermoare, fără nici un semn că s-ar putea îmbrăca sau dezbrăca vreodată.

- Trece soldatul! se aude o voce subţire şi piţigăiată de după un copac. Fugiţi! Fugiţi cu toţii, oameni buni!

Miroase a praf. A balegi şi-a excremente de oameni.

- Soldatul ăsta n-a mai fost odată pe-aici? Când l-au luat pe Chiaburul şi l-au dus la câmpie. Cu toţi ai lui...

Ologul nu poate fugi din calea soldatului. Ca de obicei, javra lui Pisoi i-a luat cârja şi încearcă să i-o îngroape pe undeva. Că i-a şi spus Pisoi într-o zi. Dacă are mânerul din os? Câinele ce ştie?

- Ba ăla a fost alt soldat, îl contrazice oloaga întinzându-i propria cârjă. Să intrăm cât mai iute pe undeva, până trece urgia.

Totul capătă miros.

Vara târzie, râul cu podul surpat, căpiţele de fân, mieunatul pisicilor, adulterul primarului, invidiile, mirarea.

- Da' tu ce drăcovenie mai eşti? îl întreabă Copilu-doi chiar la intrarea în sat.

Unduindu-şi antena, bălăbănidu-şi corpul, apoi numai capul soldatul îi întinde copilului o minge. Sau o bilă. În orice caz ceva sferic şi multicolor, pe care Copilu-doi îl înşfacă şi o ia la goană pe uliţele satului, stârnind praful.

- Uitaţi ce mi-a dat nebunul dracului! râde şi se adresează nimănui. Băga-l-aş de zece ori şi mai încă o dată!

Pe uliţă nu mai e nimeni ca să se amuze.

Alarmă!

Trece soldatul!

Dinspre Movila lui Cocoaşă, unde se înalţă biserica, se-aud, bătând, înnebunite, clopotele.

IV.

Unele întâmplări, fapte şi semne ce au prevestit apariţia soldatului, dar care n-au fost luate în seamă.

Astfel, lui Boboc i-au murit toţi puii de găină.

Plăpându, în timp ce bătea nucile, a căzut din senin zdrobindu-şi amândoi genunchii de unicul pietroi aflat sub copac.

Cu o săptămână (sau mai puţin) înainte de apariţia soldatului, pe cer a fost observată o pată sângerie pe care unii au văzut-o galbenă, iar alţii portocalie sau violet.

Ileana, iapa lui Mânzatu, în călduri fiind, ar fi fost văzută împreunându-se cu un ţap sau cam aşa ceva.

Iar în fântâna lui Cumpănă a fost semnalat, de către Balaure (ori Nanasbelit, cum i se mai spune din cauză că se bâlbâie), un şarpe cu două capete. Balaure se jură că cel puţin la unul din capete, şarpele avea un cap cu o gură uriaşă şi sâsâia cu o limbă roşie şi despicată.

Şi, în sfârşit, câteva semne mai mărunte cum ar fi indigestia părintelui urmată de o lungă constipaţie sau incendiul de la şura lui Pălălaie din cauza căruia i-au ars vitele, iar mai târziu, după ce focul s-a mai extins, casa până la temelie.

Numai Vrăjitoarea a mirosit că se va întâmpla ceva deosebit, căci,

întâlnindu-se cu Zâna, noaptea, în pădure, a avertizat-o. Fugi, Zâno, fugi acasă, că are să-ţi vie norocul! Zâna a fugit, crezând că norocul a şi sosit, lovindu-se de toţi copacii din pădure şi ajungând acasă cu capul cât ciubărul.

V.

Se-aud uşile ferecându-se. Pe dinăuntru. Grăbite. Cu lanţuri şi cu belciuge. Şi cu lacăte grele. Cu chei ruginite. Se-aud proptele îngrămădindu-se. Mese, scaune, dulapuri. Se-aud ferestrele, sec, închizându-se. Caii fornăind, lovind din copite. Se-aud rugăciuni.Murmurate. Rugăciuni strigate. Rugăciuni plânse. Rugăciuni crâşnite.

VI.

În acest timp trece soldatul.

VII.

Urmări cu privire la trecerea soldatului prin sat.

Deoarece aceste urmări au fost deosebit de numeroase, le voi enumera pe toate. Astfel:

- toate sortimentele de băuturi servite la bufet şi-au pierdut brusc tăria. Susţin această afirmaţie prin faptul că, de duminică după amiază şi până dimineaţă, nici unul din cei aflaţi la bufet nu s-a clătinat. Nici măcar n-au mişcat.

- un alt fapt remarcabil a fost vindecarea bolnavilor precum şi a acelora cu defecte din naştere.

Câteva exemple:

- lui Spânu i-a crescut părul, într-o singură zi, până la genunchi. E-adevărat că şi l-a tuns seara înainte de a se culca, dar în ziua următoare i-a crescut din nou şi tot până la genunchi. Norocul său a fost că i-a găsit repede o întrebuinţare, folosindu-l la împletit frânghii, altfel ar fi umplut tot satul cu păr.

- Ologu-lui i s-a însănătoşit piciorul bolnav, ba chiar i-a mai crescut, puternic şi musculos, întrecându-l pe celălalt în lungime cu vreo cinci degete. În mod paradoxal, deşi cu ambele picioare sănătoase, a rămas tot olog.

- Chioru-lui, i-a căzut albeaţa de pe ochi cu tot cu pleoape, revenindu-i vederea pentru totdeauna şi pentru tot timpul.

- Zăludei i-a venit, în sfârşit, mintea. Şi a ajuns atât de înţeleaptă încât a început să bată gospodăriile, oferind cugetări pline de adâncime celor mai oropsiţi.

- se poate spune că n-a scăpat nimeni de vindecare. Unii s-au vindecat de tot. Până şi primarului, cu jenă v-o spun, i-a mai crescut un mădular cu tot cu accesorii, speriind-o pe preuteasă în asemenea hal, că năduşea numai zărindu-i umflătura prin pantaloni.

Dar poate faptul cel mai neobişnuit, petrecut după trecerea soldatului prin sat, a fost rodirea a tot ce era de rodit. Adică în toate cele trei ipostaze.

Ipostaza întâi:

în ceea ce-i priveşte pe oameni.

Ipostaza a doua:

în ceea ce le priveşte pe animale.

Ipostaza a treia:

în ceea ce priveşte vegetaţia.

Detalii:

în ceea ce-i priveşte pe oameni, situaţia a fost parţial rezolvată de către doctorul Cuţit, care a chiuretat zi şi noapte tot ce era sub 16 ani şi trecea de 50.

Excepţie:

singură Zâna care nu s-a dat pe mâna lui Cuţit, cu gândul la prorocirea vrăjitoarei, susţinând că, în pântecele ei, s-a reântors Mântuitorul.

- în ceea ce priveşte animalele, lucrurile au decurs mult mai simplu, neînregistrându-se nici o perturbare gravă la nivel psihologic. A fost unul din obişnuitele cazuri numite fericite.

Observaţie:

au fătat, desigur, şi scroafele ale căror ovare fuseseră extirpate, dar, în perplexitatea generală, faptul n-a fost sesizat de nimeni şi mai bine că a fost aşa.

- în ceea ce priveşte vegetaţia, nu s-a mai putut face nimic.

După o vară târzie s-a instalat o primăvară timpurie. Aşa că, în timp ce

în alte părţi cădea zăpadă sau bătea gerul, la Mărăcinii din Vale se culegeau cireşele.

Cât despre soldat, nimeni n-a mai auzit nimic. Doar că, la o zi după trecerea lui prin sat, pe cer a fost observată o pată de mărimea unei monede de un leu, a cărei culoare era atât de sângerie încât unii au văzut-o verde iar alţii albastră. În ce-i priveşte pe săteni, nu i-au purtat pică soldatului, dimpotrivă, i-au ridicat o troiţă pe care au scris cu dalta: „Pe aici a trecut un soldat necunoscut ce ne-a scăpat de multe beteşuguri şi ne-a blagoslovit cu altele".

VIII.

Precizări finale.

Aici se sfârşeşte povestea soldatului.

Aici se sfârşeşte povestea soldatului.

Pentru cine n-a înţeles, mai repet o dată. Aici se sfârşeşte povestea soldatului.

Despre evoluţia ulterioară a vieţii la Mărăcinii din Vale nu pot da nici un fel de relaţii, deoarece, din motive personale, am părăsit satul la scurt timp după producerea evenimentelor. Nu m-am mai reîntors niciodată.

În legătură cu bila primită în dar de către Copilu-doi, pot spune doar că era dintr-un material dur. Cristal, carbură sau poate chiar o piatră preţioasă. Se spune că ar fi avut proprietăţi miraculoase. Din păcate, imediat după ce-a intrat în posesia ei, Copilu-doi a pierdut-o. Unii cred că ar fi înghiţit-o.

Desigur, pierderea bilei n-are nici o legătură cu plecarea mea precipitată din sat.

Aceasta îmi este relatarea cu privire la evenimentele petrecute la Mărăcinii din Vale şi la care am fost martoră oculară.

Semnez în deplinătatea facultăţilor mele mintale.

Zăluda.